पावव्ह:, पुं, (पापं सनीति एधीनसंसर्गादिना ददातीति। यस अ दाने + अमन्तात् छ:। एषी-हरादिलात् साधुः । यहा, पाति रचति दुष्क-तेभ्य इति । पा + क्रिप् । पा वेदधमी सं घड-यति खख्यतीति । यदुत्तम् । "पालनाच चयीधमी: पाप्रव्देन निगदाते। तं व(ख) खयन्त ते यसात् पावखासीन

नानावतधरा नानावेगाः पाषिका मताः ॥") वेद्विरुद्वाचारवान् सर्ववर्णे चित्रधारी । बौद्ध-चपणकादिः । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । सर्व-लिङ्गी २। इल्पसर: ।२।०।४५॥ नौलिक: ३ पाषिकतः १। इति भ्रब्दनावली ॥ * ॥ पाष-व्हादिसभाषयी दोषो यथा,-"तसात पाषिकिम: पापैरानापं सार्गं

विश्रेषतः क्रियाकाचे यज्ञादी चापि दीचितः ॥ क्रियाचानिये है यख मासमेनं प्रजायते। तखावलोकनात् सूर्यं प्रायति मतिमान् नरः॥ किं पुनर्थेस्त सन्दक्ता त्रयी सर्वाताना दिल !। पावसमीनिभः पापैर्वेदवाद्विरोधिभः॥ पाघिकनो विकमस्यान् वैङ्गलवतिकान् प्रठान्। हैतुकान् वकष्टतीं व वाद्याचिमापि नार्वयेत्॥ द्रापास्तस्त संसर्गः सष्टाखा वापि पापिभिः। याविकिभिद्राचारैक्तसात्तान् परिवर्जयेत् ॥ रते नयास्तवाखाता हद्या आह्वीपघातका: । वैषां सम्भाषमात् पृंसां दिनपुर्यं प्रणश्चिति ॥ रते पाषिकनामानी होतात आलपेद्नुधः। पुंच्यं बद्धति सम्भाषादेतेषां तद्दिनोझवम् ॥ मुंसां जटाधर्यमी खावतां रुधेव मीवाधिनामिखनभीचनिरालतानाम्।

सन्भाषणाद्पि नरा नरकं प्रयान्ति॥" इति विद्यापुरावी इ अंधी १८ अधाय: ॥ *.॥ पाधकादीनां लच्चां यथा,-"अदः खधकात् पायको विकक्षको निविद्वकत्। यस्य धनीक्षणी निर्धं सुरध्वन इवोत्यितः ॥ प्रक्तानि च पापानि वेडालं नाम तद्वतम् ॥ सदान् वे इालव्रतिकः ॥

तीयपदानिपष्टिपिक्ड विच्या तानां

प्रियं विक्त पुरीरन्यच विधियं कुरते स्थम्। बक्तापराधत्तेष्ठक प्रतीव्यं किष्तो बुधेः॥ सन्दे इसहे तुभियः सत्कामस सहेतुकः। व्यर्वाग्द्रिने ज्ञतिकः खार्थसाथनतत्परः॥ भ्राठो मिष्याविनीतश्च वक्रवृत्ति रहा हुतः॥"इति । एतट्टीकायां जामी॥ # ॥ अपि च।

मदाभिव उवाच। "येश्चदेवं परत्वेन वदन्यज्ञानमोहिताः। नारायगाच्नगद्धन्यं ते वै पाषिक्कनस्तथा॥ कपालभसास्थिधरा ये स्विदिकालिङ्गिनः। ऋते वनस्थात्रमाच जटावस्कलधारियः। अवेदिनात्रयोपेतास्ते वै पाष्टिं नस्तथा ॥ भ्रह्मको हुँ पुरुष्टिचि हैं: प्रियतमे हैंरे:।

रहिता ये द्विजा देवि । ते वे पाषिखनो सता:॥ श्रुतिस्तृ व्यक्त माचारं यस्तु नाचरति दिजः। स पावरहीति विज्ञेय: सर्वलोकेषु गर्हित: ॥ समस्तयज्ञभीकारं विष्णुं त्रक्षाय्यदेवतम् ॥ उद्स्य देवताचैव जुहोति च ददाति च। स पाषखीत विज्ञेय: खतन्त्री वापि कमीसु॥ खातन्त्रात् क्रियते येस्तु कर्म वेदोदितं मचत्। विना वे भगवत्प्रीत्मा ते वे पाषिषा : स्तंता:॥ यस्तु नारायणं देवं जस्तरहादिदेवते:। समले नेव वीचित स पायकी भवेत् सदा ॥ व्यनास्या क्रियते येस्त मनीवाककायकक्मिं।। वासुदेवं न जानाति स पाघखी भवेत् दिज: ॥ हरेगांमैकमन्त्राभ्यां लोकाः सद्भिविविष्ठिताः। यदि वर्णात्रमाद्या ये ते वै पाषिडन: स्टूता:॥ वर्णानां गुर्वो निलं शिवे यदायवेषावाः। भगवहुक्तरिहता वैधावादिविनिन्दकाः ॥ रजलमोमया जीवहिंसका जीवभचकाः। व्यसत्प्रतियहरता देवला यामयाचकाः 🖟 अष्टाचारास्तथा बात्या नानाविनुधपूर्णकाः। देवतोच्छिष्टश्राह्वादिभोजिनः श्रूदवत्क्रियाः॥ विविधासंत्वसमरता भच्याद्यविचारिणः। लीममोद्दमदक्रीधकामाच्यारियः सदा ॥ रवंविधाः पारदारिकादा येश्च सुभानने ।। अयोगं का कथा तत्र पाषका बाक्सका:

स्रुताः ॥ वर्णात्रमादा ये महा: खखधर्मावविजिता:। ते वे पाविष्डनो देवि ! नारायणविद्यांखाः ॥ सर्वाधिनो द्विचा येश्पि सर्वविक्रयिणस्तथा। वड्वेदाचाररिहतासी वै पाविष्डनो मता:॥ ये त्यसङ्ख्यपानाहिरता लोका निरन्तरम्। शिवे। पाषिकनो जेया दक्ष ते नाज संश्य: ॥ विख्वविधावगीभूमिदेवादिषु विश्वेषत:। व्यवस्थतुलसीतीयचेत्रादिषु महागुरौ ॥ लच्चीसरखतीगङ्गायसुनासु वरानने ।। स्त्रताः पाषिक नस्तेशिय ये न सेवापरायकाः॥ र्दाचेन्द्राचभदाचस्माटिकाचादिधारियः। जटिला भस्मिलप्राङ्गाकी वे पाषिकनः प्रिये। असिजीवी मसीजीवी धावक: पाचकस्त्रणा। एते पाघिष्डनी विश्वा मादकदयभीजिन:॥ देविं। कार्चादयो भक्ता अनन्यप्ररणासु ये। पाचक्रसङ्गं न जुर्योक्तरे चे पानभोजने ॥ यदि दैववशासीभाक्षीचात्तस्यात्रभोजनम्। तत्सार्भेजनपानच चकुस्तत्सङ्गादिकम्॥ तत्यानभोजनालापसङ्गालिङ्गनतीयिरात्। पायिका नो वैद्यावाः स्थरकीयामपि का कथा॥ किमन बहुगोलीन ब्राह्मणा ये खबेळावा:। असदाचरणाचीत् खुस्तदा पाषण्डिनः स्तृताः॥ एतद्वी जनपाना दिककी भिवेषावा जनाः। पाविकानस्तया खुर्वे चटाभसादिधारियाः ॥" इति पाद्मी तरखंखे पाघ खाचरणं नाम ४२ छ।॥ तस्य वाज्यतं यथा,-"त्वन पाषण्ड संसर्गे सङ्गं भन जतां सदा।

कामं क्रोधच लोभच मोइच मदमत्सरौ॥" इति पाद्मी क्रियायोगसारे १६ खध्याय: ॥ * ॥ तस्य राष्ट्राइडिक्कत्तेयता यथा,-"कितवान् कुशीलवान् क्रूरान् पाषण्डस्थां ख

पाषागा

विकम्मस्थान् भौक्डिकांच चिप्रं निर्वासयेत्

रते राष्ट्री वर्त्तमागा राज्ञः प्रच्छत्रतस्कराः। विकसीक्षियया निखं वाधन्ती भदिका: प्रजा: ॥" इति सानवे ६ अध्याय: ।

च्यपि च। "बाब्रुडांच तथा जुञ्चान् डरार्थातस्वभाषिणः। पाषिक नक्षापसादीन् परराषेषु योजयेत् ॥"

इति युक्तिकल्पत्रः । पावस्टकः, पुं, (पावस्ट एव। स्वार्धे कन्।) पाघखः । इति ग्रव्हरतावली,॥ पायखी, [न] पुं, (पां चयीधमा वख्यतीति। पा + वस्ड + स्थिति:।) पावस्ड:। इति जटा-

धर:॥ (यथा, मनु:। १।३०। "पायिकनी विकर्मस्थान् वैदालव्रतिकान्

हितुकान् वक्रहर्तीच वाद्याचियापि नार्चयेत्॥") पावाण:, पुं, (पवति पीड्यत्वनेनेति । पव पीड्ने + बाचुलकात् खानच्। "पविशिच।" २। ६०। इखुज्जुलद्त्तीका स च चित्।) प्रस्तरः। तत्-पर्याय:। याव: २ उपन: इ अधा ४ प्रिना ५ हवत् ६। इत्यमरः । शश्य ॥ इप्रत् ७। इति भरतः ॥ प्रस्तरः = पारावृकः ६ पारटीटः १० खनातः ११ काचकः १२। इति भ्रव्दरक्षावली ॥ (यथा, देवीभागवते । ४। २१। ५४। "गतेश्य नारदे कंस: समाहृयाय वालकम्। पावाणे पोययामास सुखं प्राप च मन्दधी:॥" पाषाणादिनिकितलात् देवताप्रतिमादि। यथा, व्यार्थासप्रश्रहाम् । ३८६ । "पूर्णां विना प्रतिष्ठां नास्ति न सन्त्रं विना प्रतिष्ठा च।

तदुभयविप्रतिपन्नः पश्यतु गीर्व्वागपाषागम्॥") पाषाणगर्भः, पुं, इतुसन्धिनचुंद्ररोगविश्रेषः। तसचयमाइ।

"वातश्चेश्वसमुद्भतः श्वयष्ट्रेत्सन्धिनः। ,स्थिरी सन्दर्जः किन्धी जीयः पाषासमाईभः॥" स्थिर: कठिन: ॥ * ॥ तिचितित्सा यथा,-"पाघाणगर्भं पूर्वं खेदयेत् कुण्यती भिषक । ततः पनसिकाप्रोत्तैः कल्कीरुखीः प्रवेपयेत्॥ वातश्चीभाकशोधनेः कल्केरचेख वेपयेत्। परिपानगतं भित्वा व्यवंत्तस्पाचरेत्॥ जलोकाभिन्ह ते रत्ते स प्राम्यति विनौषधम्। एतत्स्थवेषु बहुषु प्रेचितं निखितं ततः ॥"

इति भावप्रकाशः ॥ पावाणचतुर्दभी, खी, (पावाणसाध्या पावाणवत्-पिष्टकभोजनसाध्या चतुर्द्भी।) दिखकराभिस्य-रविकश्रक्तपचीयचतुर्भी। यथा, भविष्ठी।